01/11/2023

Πανηγυρικός Εσπερινός των Αγίων Αναργύρων στο Νησί Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το απόγευμα της Τρίτης, 31 Οκτωβρίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων Νησίου, παρουσία τοπικών πολιτικών αρχών και πλήθους πιστών.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ὅλην ἀποθέμενοι ἐν οὐρανοῖς τήν ἐλπίδα, θησαυρόν ἀσύλητον ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐθησαύρισαν».

Ἑορτάζει αὔριο ἡ Ἐκκλησία μας τή μνήμη δύο ἀναρ-γύρων ἁγίων της, τῶν ἁγίων Κο-σμᾶ καί Δαμια-νοῦ, δύο ἁγίων οἱ ὁποῖοι δέν ἐπε-δίωξαν νά συγκεντρώσουν πλούτη καί χρήματα καί ἐπίγειους θησαυ-ρούς, ἀλλά, ὅπως ψάλαμε προη-γουμένως «θησαυρόν ἀσύλητον ἑαυ-τοῖς ἐθησαύρισαν». Συγκέ-ντρω---σαν, δηλαδή, γιά τόν ἑαυτό τους θησαυρό πού κανείς δέν μπο-ρεῖ νά τόν συλήσει καί νά τόν κλέ-ψει.

Συγ-κέντρωσαν ἕνα θησαυ-ρό πού δέν κινδυνεύει, ὅπως οἱ ἄλ-λοι ἀν-θρώπινοι καί ἐπίγειοι θη-σαυ-ροί, τούς ὁποίους, ὅπως λέγει καί ὁ Χριστός, «σής καί βρῶσις ἀφανίζει καί κλέ-πται διορύσσουσι καί κλέ-πτουσι», ἀλλά ἕναν θησαυρό πού παραμένει καί διατηρεῖται.

Ποιός εἶναι ὁ θησαυρός αὐτός; Εἶναι ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ. Αὐτή πού γέ-μιζε τή ζωή τους καί διά τῆς ὁποί-ας ἐπιτελοῦσαν τά θαύ--ματα, θεραπεύοντας τούς πά-σχο-ντες ἀν-θρώπους. Καί ἡ χάρη αὐτή δέν ἔχει ὑλική ὑπόσταση, δέν ἐπηρεάζεται ἀπό ἐξωτερικές συν-θῆκες, δέν μπορεῖ νά κλαπεῖ ἀπό κακόβου-λους ἀνθρώπους. Παραμέ-νει στήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου πού τήν ἔχει, γιατί εἶναι δωρεά τοῦ Θεοῦ, καί μά-λιστα αὐξάνεται, ὅταν ὁ ἄνθρωπος τήν διαχειρίζεται μέ ταπείνωση καί τήν ἀξιοποιεῖ γιά χάρη τῶν ἀδελφῶν του.

Καί πῶς ἀπέκτησαν αὐτόν τόν θη-σαυρό οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι;

Τόν ἀπέκτησαν μέ τίς πράξεις τους, τόν ἀπέκτησαν μέ τά καλά τους ἔργα καί μέ τήν προσφορά πρός τούς ἀδελφούς τους. Τόν ἀπέ-κτη-σαν ἀνταποκρινόμενοι μέ ὅλα αὐ-τά στό θέλημα καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἀνταμείβει μέ τή χάρη του, ὅσους ἐφαρμόζουν τό θέλημά του.

Τόν ἀπέκτησαν ὅμως καί μέ ἕναν ἄλλο τρόπο, ὅπως γράφει ὁ ἱερός ὑμνογράφος. Τόν ἀπέκτησαν «ὅλην ἀποθέμενοι ἐν οὐρανοῖς τήν ἐλπίδα», ἐμπιστευόμενοι, δηλαδή, τήν ἐλ-πίδα τους στόν οὐρανό, στόν Θεό.

Ἡ ἐλπίδα εἶναι ἕνα μεγάλο δῶρο τοῦ Θεοῦ στόν ἄν-θρω-πο, γιατί τρο-φοδοτεῖ τή ζωή καί τήν ὕπαρξή του. Ἡ ἐλπίδα εἶναι αὐτή πού μᾶς κάνει νά ὑπο-μένουμε, ἀλλά καί νά προσδοκοῦ-με. Ἡ ἐλπίδα εἶναι αὐτή πού μᾶς δί-νει προοπτική γιά τό μέλ--λον μας καί τή δύναμη νά ἐρ-γαζόμαστε γι᾽αὐτό. Χωρίς ἐλπίδα καμία προ-σπά-θειά μας δέν ἔχει νόημα καί κα-νέ-νας κόπος δέν ἔχει λόγο.

Πολλοί ἄνθρωποι στη-ρίζουν τήν ἐλπίδα τους σέ ἀν-θρώπους. Ἄλλοι τήν στηρίζουν στά χρήματα ἤ στήν ὑποστή-ρι-ξη τῶν ἰσχυρῶν τοῦ κό-σμου, καί δέν εἶναι λίγοι ἐκεῖνοι πού βλέ-πουν τίς ἐλπίδες τους νά συντρί-βονται καί τίς προσδοκίες τους νά γκρε-μί-ζονται, γιατί δέν ἄκουσαν τήν προειδοποίηση πού μᾶς ἀπευ-θύνει ὁ Θεός διά τοῦ προ-φητά-να-κτος Δα-βίδ: «μή πεποίθατε ... ἐπί υἱούς ἀνθρώπων οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία».

Ποῦ μποροῦμε, λοιπόν, νά ἀναθέ-τουμε τήν ἐλπίδα μας, ὥστε νά μήν ἀποτυγχάνουμε καί νά μήν δια-ψευ--δόμεθα; Μποροῦμε νά τήν ἀνα-θέ-τουμε στόν οὐρανό. Μποροῦμε νά τήν στηρίζουμε στόν Θεό, ὅπως ἔκα-ναν οἱ ἑορταζόμενοι ἅγιοι Ἀνάρ--γυροι.

Δέν στή-ριζαν τήν ἐλπίδα τους στούς ἀν-θρώπους οἱ Ἅγιοι. Δέν ἀπέ-βλεπαν στίς ἐπι-δοκιμασίες τους καί στήν ἀμοι-βή τους. Δέν ἐξαρ-τοῦσαν τίς ἐπι-λο----γές τῆς ζωῆς τους, τήν προσ-φορά τους στόν συνάν-θρω-πό τους, τίς πράξεις τους καί τή φιλαν-θρω-πία τους ἀπό τούς ἀν-θρώ--πους, ἀπό τούς ἰσχυ-ρούς τῆς γῆς. Εἶχαν ἀπό-λυτη ἐμπι-στοσύνη στόν Θεό, στήν ἀγάπη του καί τήν πρόνοιά του. Σέ αὐτές εἶχαν στη-ρί-ξει τήν ἐλπίδα τους καί ἔτσι προ-χωροῦσαν στή ζωή τους καί ἐργα-ζόταν τά ἔργα τῆς ἀγάπης καί τῆς εὐποιΐας, ἀξιο-ποιώντας τή δωρεά πού εἶχαν λά-βει ἀπό τόν Θεό καί διατηρώντας στήν ψυχή τους τόν ἀσύλητο θησαυρό τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, τόν ὁποῖο δέν στερεῖ ἀπό τόν ἄνθρωπο οὔτε καί ὁ θάνατος. Καί τό ἀποδεικνύουν αὐτό τά θαύμα-τα τῶν ἁγίων μας, τά ὁποῖα εἶναι ἀπο-τέ-λεσμα τῆς ἐνεργείας τῆς θείας χάριτος.

Πολλοί βεβαίως ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς μας δέν πιστεύουν στόν πνευ-ματικό πλοῦτο καί ἀμφισβη-τοῦν τήν ἀξία τῶν καλῶν ἔργων, ἀμφισβητοῦν τή σημασία τῆς χάρι-τος τοῦ Θεοῦ, καί στρέφουν τήν προσοχή καί τό ἐνδιαφέρον τους μόνο στή συγκέ-ντρω-ση ὑλικῶν ἀγα-θῶν, στά ὁποῖα ἀποθέτουν τήν ἐλπίδα τους γιά τό μέλλον.

Ὅμως ἀπατῶνται καί πλανῶνται οἰκτρά, γιατί τίπο-τε δέν εἶναι πιό ἀσταθές καί πιό ἀβέβαιο ἀπό τόν ὑλικό πλοῦτο, καί τίποτε δέν εἶναι πιό ἀσφαλές ἀπό ὅ,τι ἡ ἐμπιστο-σύ-νη στόν Θεό.

Γι᾽ αὐτό ἄς μήν ἀκολουθοῦμε τό παράδειγμα ὅσων ἐμπιστεύονται τήν ἐλπίδα τους σέ πρόσωπα καί ὑλικά πράγματα καί συγκεντρώ-νουν ὑλικό πλοῦτο καί τόν ἀποτα-μι-εύουν στά ἐπίγεια θη-σαυροφυ-λάκια. Ἄς ἀκολουθοῦ-με τό παρά-δειγ-μα τῶν ἁγίων Ἀναρ-γύρων καί ἄς ἀναθέτουμε τήν πᾶσαν ἐλπίδα μας στόν Θεό, φρον-τίζοντας νά συλ-λέγουμε πλοῦτο ἀγαθῶν καί καλῶν ἔργων, ὁ ὁποῖος θά μᾶς συνοδεύει καί σ᾽ αὐτή τή ζωή ἀλλά καί στή μέλ-λου-σα, καί ὁ ὁποῖος θά ἐξασφαλίζει καί σέ μᾶς τή χάρη τοῦ Θεοῦ πού θά κατευθύνει τή ζωή μας.

Ἄλλωστε, ὅλοι γνωρίζουμε ὅτι πολλοί ἄνθρωποι πού συγκέντρωσαν ὑλικό πλοῦτο ἔφυγαν καί τόν ἄφησαν ἐδῶ. Κανείς δέν πῆρε μαζί του τόν ὑλικό πλοῦτο καί τά ὑλικά ἀγαθά. Ἐκεῖνο πού παίρνουμε μαζί μας καί μᾶς συνοδεύει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ. Εἶναι τά καλά μας ἔργα. Εἶναι ὅλα αὐτά τά ὁποῖα ἔκαναν οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι. Γι᾽ αὐτό καί μετά θάνατον τούς ἔδωσε ὁ Θεός τή δυνατότητα νά θεραπεύουν τούς ἀνθρώπους, νά ἐργάζονται τό καλό, ὅπως τό ἐργαζόταν ὅσο ἦταν ἐν ζωῇ.

Ἑπομένως μή πλανώμεθα πλάνην οἰκτράν, ὅτι ὅσο περισσότερα ἀγαθά μαζέψουμε ἐδῶ, θά γίνει καλύτερη ἡ ζωή μας. Κανένας δέν τό γνωρίζει. Σήμερα τά μαζεύουμε ... καί τί εἶπε ὁ Θεός στόν πλούσιο; «Ταύτῃ τῇ νυκτί τήν ψυχή σου ἀπαιτοῦσιν. Ποῦ θά πᾶνε ὅλα αὐτά τά ὁποῖα ἑτοίμασες;» Πουθενά, θά μείνουν στή γῆ. Γι᾽ αὐτό ἄς ἑτοιμάζουμε αὐτά πού θά μᾶς συνοδεύσουν στήν ἄλλη ζωή, ὅπως ἔκαναν καί οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ